॥ श्रीगायत्रीरामायणम् ॥

|| *Śrīgāyatrīrāmāyaṇam* ||

तपःस्वाध्याय निरतं तपस्वी वाग्विदां वरम् ।

नारदं परिपप्रच्छ वाल्मीकिर् मुनिपुङ्गवम् ॥

tapaḥ svādhyāya nirataṁ tapasvī vāgvidāṁ varam|
nāradaṁ paripapraccha vālmīkir munipuṅgavam || 1

स हत्वा राक्षसान् सर्वान् यज्ञघ्नान् रघुनन्दनः ।

ऋषिभिः पूजितः सम्यक् यथेन्द्रो विजयी पुरा ॥ २

sa hatvā rākṣasān sarvān yajñaghnān raghunandanaḥ|
ṛṣibhiḥ pūjitaḥ samyak yatheendro vijayī purā || 2

विश्वामित्रः स धर्मात्मा श्रुत्वा जनक भाषितम् ।

"वत्स! राम" धनुः पश्य ' इति राघव मब्रवीत् ॥ ३

viśvāmitraḥ sa dharmātmā śrutvā janaka bhāṣitam|
" vatsa! rāma " dhanuḥ paśya ' iti rāghava mabravīt || 3

तुष्टा वासस्य तदा वंशं प्रविश्य स विशाम्पतेः ।

शयनीयं नरेन्द्रस्य तदासाद्य व्यतिष्ठत ॥ ४

tuṣṭā vāsasya tadā vaṁśaṁ praviśya sa viśāmpateḥ|
śayanīyaṁ narendrasya tadāsādya vyatiṣṣṭhata || 4

वनवासं हि संख्याय वासां स्याभरणानि च ।

भर्तारं अनुगच्छन्त्यै सीतायै श्वसुरो ददौ ॥ ५

vanavāsaṁ hi saṅkhyāya vāsāṁ syābharaṇāni ca|
bhartāram anugacchantyai sītāyai śvasuro dadau || 5

राजा सत्यं च धर्मश्च राजा कुलवतां कुलम्।

राजा माता पिता चैव राजा हितकरो नृणाम्॥ ६

rājā satyaṁ ca dharmaśca rājā kulavatāṁ kulam|
rāja mātā pitā caiva rājā hitakaro nṛṇām || 6

निरीक्ष्य स मुहूर्तं तु ददर्श भरतो गुरुम्।

उटजे राम मासीनं जटा वल्कल धारिणम्॥७

nirīkṣya sa muhūrtaṁ tu dadarśa bharato gurum |
uṭaje rāma māsīnaṁ jaṭā valkala dhāriṇam || 7

यदि बुद्धिः कृता द्रष्टुं अगस्त्यं तं महा मुनिम्।

अद्यैव गमने बुद्धिं रोचयस्व महायशः॥ ८

yadi buddhiḥ kṛtā draṣṭum agastyaṁ taṁ mahā munim|
adyaiva gamane buddhiṁ rocayasva mahāyaśaḥ || 8

भरत स्यार्य पुत्रस्य श्वश्रूणां मम प्रभोः !।

मृगरूप मिदं व्यक्तं विस्मयं जनयिष्यति॥ ९

bharata syārya putrasya śvaśrūṇāṁ mama prabhoḥ ! |
mṛgarūpa midaṁ vyaktaṁ vismayaṁ janayiṣyati || 9

गच्छ शीघ्र मितो राम ! सुग्रीवं तं महाबलम्।

वयस्यं तं कुरु क्षिप्रं इतो गत्वाऽद्य राघव !॥ १०

gaccha śīghra mito rāma ! sugrīvaṁ taṁ mahābalam |
vayasyaṁ taṁ kuru kṣipram ito gtvā'dya rāghava ! || 10

देश कालौ प्रतीक्षस्व क्षममाणः प्रियाऽप्रिये।

सुख दुःख सहः काले सुग्रीव वशगो भव॥ ११

deśa kālau pratīkṣasva kṣamamāṇaḥ priyā'priye।
sukha duḥkha sahaḥ kāle sugrīva vaśago bhava ।। *11*

वन्द्या स्तेतु तपःसिद्धाः तपासा वीतकल्मषाः ।

प्रष्टव्या स्तेपि सीतायाः प्रवृत्तिर् विनयान्वितैः ॥ १२

vandyā stetu tapaḥsiddhāḥ tapāsā vītakalmaṣāḥ ।
praṣṭavyā stepi sītāyāḥ pravṛttir vinayānvitaiḥ ।। *12*

स निर्जित्य पुरीं श्रेष्ठां लङ्कां तां कामरूपिणीम् ।

विक्रमेण महातेजाः हनुमान् मारुतात्मजः ॥ १३

sa nirjitya purīṁ śreṣṭhāṁ laṅkāṁ tāṁ kāmarūpiṇīm ।
vikrameṇa mahātejāḥ hanumān mārutātmajaḥ ।। *13*

धन्या देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।

मम पश्यन्ति ये नाथं रामं राजीवलोचनम् ॥ १४

dhanyā devāḥ sagandharvāḥ siddhāśca paramarṣayaḥ ।
mama paśyanti ye nāthaṁ rāmaṁ rājīvalocanam ।। *14*

मङ्गळाभिमुखी तस्य सा तदासीन् महाकपेः ।

उपत स्थे विशालाक्षी प्रयता हव्यवाहनम् ॥ १५

maṅgaḻābhimukhī tasya sā tadāsīn mahākapeḥ ।
upata sthe viśālākṣī prayatā havyavāhanam ।। *15*

हितं महार्थं मृदुपूर्वसंहितं व्यतीत कालायति सम्प्रति क्षमम् ।

निशम्य तद्वाक्य मुपस्थित ज्वरः प्रसङ्गवा नुत्तर मेतदब्रवीत् ॥ १६

hitaṁ mahārthaṁ mṛdupūrvasaṁhitaṁ
vyatīta kālāyati samprati kṣamam ।
niśamya tadvākya mupasthita jvaraḥ
prasaṅgavā nuttara metadabravīt ।। *16*

धर्मात्मा राक्षसं श्रेष्ठः सम्प्राप्तोऽयम् विभीषणः ।
लङ्कैश्वर्यं ध्रुवं श्रीमा नयं प्राप्नो त्यकण्टकम् ॥ १७

dharmātmā rākṣasaṁ śreṣṭhaḥ samprāpto'yam vibhīṣaṇaḥ ।
laṅkaiśvaryaṁ dhruvaṁ śrīmā nayaṁ prāpno tyakaṇṭakam।। *17*

यो वज्र पाताशनि सनीपातात् न चक्षुभे नापि चचाल राजा ।
स रामबाणाभिहतो भृशार्तः चचाल चापं च मुमोच वीरः ॥ १८

yo vajra pātāśani sanīpātāt na cakṣubhe nāpi cacāla rājā ।
sa rāmabāṇābhihato bhṛśārrtaḥ cacāla cāpaṁ ca mumoca vīraḥ ।। *18*

यस्यविक्रम मासाद्य राक्षसां निधनं गताः ।
तं मन्ये राघवं वीरं नारायण मनामयम् ॥ १९

yasya vikrama māsādya rākṣasā nidhanaṁ gatāḥ ।
taṁ manye rāghvaṁ vīraṁ nārāyaṇa manāmayam ।। *19*

नते ददृशिरे रामं दहन्त मरिवाहिनीम् ।
मोहिताः परमास्त्रेण गान्धर्वेण महात्मना ॥ २०

nate dadṛśire rāmaṁ dahanta marivāhinīm ।
mohitāḥ paramāstreṇa gāndharveṇa mahātmanā ।। *20*

प्रणम्य देवताभ्यश्च ब्राण्येभ्य श्च मैथिली।

बद्धांजलि पुटा चेद मुवा चाग्नि समीपतः॥ २१

praṇamya devatābhyaśca brāṇyebhya śca maithilī।
baddhāñjali puṭā ceda muvā cāgni samīpataḥ ।। 21

चलना त्पर्वतेन्द्रस्य गणा देवा श्च कम्पिताः।

चचाल पार्वती चापि तदा श्लिष्टा महेश्वरम्॥ २२

calanā tparvatendrasya gaṇā devā śca kampitāḥ ।
cacāla pārvatī cāpi tadā śliṣṭā maheśvaram ।। 22

दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्छादन भाजनम्।

सर्वमेवाविभक्तं नो भविष्यति हरीश्वर !॥ २३

dārāḥ putrāḥ puraṁ rāṣṭraṁ bhogācchādana bhājanam ।
sarvamevāvibhaktaṁ no bhaviṣyati harīśvara ! ।। 23

यामेव रात्रिं शत्रुघ्नः पर्णशालां समाविशत्।

तामेव रात्रिं सीतापि प्रसूता दारकद्वयम्॥ २४

yāmeva rātriṁ śatrughnaḥ parṇaśālāṁ samāviśat ।
tāmeva rātriṁ sītāpi prasūtā dārakadvayam ।। 24

इदं रामायणं कृत्स्नं गायत्री बीज संयुक्तम्।

त्रिसन्ध्यं यः पठेन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते॥

idaṁ rāmāyaṇaṁ kṛtsnaṁ gāyatrī bīja saṁyuktam ।
trisandhyaṁ yaḥ paṭhennityaṁ sarvapāpaiḥ pramucyate ।।